

Universitätsbibliothek Wuppertal

**Theokritu eidyllia, tutesti mikra poēmata
hex-kai-triakonta**

Theocritus

Francofurti, 1553

XIII: Hylas

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-724](#)

THEOCRITI HYLAS.

Eidyllion XIII.

Non solis peperit nobis, ut opinor, amorem
Nicia amaristrum, quisquis fuit ille deorum
Qui peperit, neq; nos primi sumus ordi-
ne ab omni,

Pulchra quibus pulchra esse etiam uideantur, &
ipſi

Mortales quem simus humum eras foris obituri,
Verum etiam bunc sesit preduro pectora fultus
Robore Thebano satus Amphuryone, ferocem
Qui prius obtinuit dextra uictrice leonem,
Formosum iam uictus Hylam quem uictor amaret,
Cui niueos flauenti humeros contexit amictu
Candida cæsaries, quem quod charissimus esset
Omnibus haud aliter quam si pater esset, abunde
Artibus instruxit, docuit simul omnia, per qua
Ipse olim meritis factus celeberrimus esset,
Nunquam solus erat non illum Phæbus ad axem
Igniferum mediae permensus tempora lucis,
Non roseis aurora iugalibus alta reuisenſ
Templalouis, potuit solum uidisse: nec illo
Tempore solus erat, quo pulli nocte propinquā
Respiciunt dulcis consueta cubilia somni,
A trabe famosa matrem quatentibus alis.
Sic ut non aliquis puer illo firmior esset,

Aut

E IDYLLION XIII.

Aut animo melior, sed ad optima semper anhelas
ipse uir ad ueras uir: utum euaderet arces.

Sed postquam auricomū uellus petiturus Iason
Aesonides parat insuetis uada cœrula remis
Currere, delecti cunctis ex urbibus omnes
Conuenere simul, quorum fuit usus: in illis
Venit & exantlator iniquorum ille laborum,
Filius Alcmene Mideatidos heroines,
Diuitis ingrediens laolei incenia Pelei,
Cumq; ipso formosus Hylas aduenit, & Argo
Robustam concendet: ut autem cœrulanabat
Per freta, Cyaneas nibil ad Symplegadas usquam
Impacta est, sed perrupit, Phasimq; tenebat
More aquilæ p magna uagi spacia æquoris: ex hoc
Tempore confiserunt Symplegades æquore fixæ,
Et iam Pleiadum stellis orientibus, & iam
Extrema pauere nouos quum scilicet agnos
Conuerso iam uere, memor tunc tempus in altum
Diuinus flos heroum deducere nauim
Conscendere cauam, primū hoc iter æquoris, Argo
Per tres inde dies uela impellentibus austris
Hellefontiaci uenerunt littoris oram,
Inq; sinu portum tenuere Propontidos altæ,
Qua fulcos duxere boues & aratra Cianum.
Hic uero digressi in littora proxima lati,
Vespertina breui struxere sedilia coæ,

Cū paribus paria in numerū: pars plurima stratis

THEOCRITI

Decubuere toris in humo, nam plurima circum
Planicies latos extendit gramine campos:
Butomus hinc acidam resecant, altamq; cyperum.
Inde abiit formosus Hylas, tum forte parandam
In coenam laturus aquas, ut ferret & ipsi
Alcidæ magno, atq; intrepido Telamonii,
Qui mensam socij coniuabantur ad unam
Semper: at hic urnam manibus gestabat ahenam
Flavus Hylas, properè conspecto fonte sub antro
Obscuro nigroq; loco, quem plurima iuxta
Ficubus umbrabant folia enascentia densis,
Ceruleumq; chelidonium uiridansq; adianthum,
Et serpens agrostis, & utilis herba scimi.

At Nymphæ media quæsti fontis in unda
Saltantes duxere choros, Nymphæ irrequiete,
Agricolisq; graues diue, semperq; molestæ,
Eunice Malisq; & ueris amies Nychia.
Iam puer admorat potandis haustibus urnam
Tingere festinans, Nymphæ quum protinus omnes
Inijciunt manibusq; manus & fortiter harent:
Namq; anor eripuit mentem simul omnibus idem
Arguo in puer: nigrum miser ille sub undam
Non aliter cecidit, quam stellæ flammæ rubentis
In mare tota cadit, quum nautis arma parari
Imperat, & uentum dicit quis adesse secundum.
At Nymphæ in genibus lacrymantे multa tenetes
Solabantur Hylam blandis, sua gaudia, herbis.

EIDYLLION XIII.

At puer amissō turbatus pectore toto
Amphytrionides, inflexos corripit arcus
Et clauam, quam dextra manus gestare solebat,
Quæstumq; abiens magna ter uoce uocauit,
Quātum plena potest de gutture ducta profundo
Vox fecisse sonum, tanta ter uoce petitum
Inclamauit Hylam: nigrante ter ille sub unda
Audijt & tenuis uox uenit ad Herculis aures,
Ex unda quæ proxima erat: procul ille uocanti
Esse uidebatur, quum non procul esset: ut autem
Cruda leo comedens si quanæ in montibus altis
Ceruinum audiuit pullum male uociferantem,
Proripuit fese è latebris, prædamq; paratam
Expetit: hanc aliter quæ densis semita spinis
Nulla fuit, querens puerum per iniqua locorum
Lustra ferebatur, miseros o semper amantes,
Quanta est emensus magno spacia ille labore
Montibus & sylvis errans, & lasona totum
Posthabuit, magnæ & sublimia carbasanauis.
Vela quidem iuuenes media sub nocte ligabant,
Herculis aduentum longa in statione manentes.
Ille pedes quacunq; uie præfacta ferebat
Semita pergebat, multo fôriosus amore,
Hepar enim morsu Deus intus edebat acuto:
Sic formosus Hylas pars additus est quota diuis.
Alcidæ proceres conuicia multa serebant
Desertori operum coptorum, nang; moratus

THEOCRITI

Esse ferebatur præstantem pluribus Argo
Remigij, pedes ille autem peruenit ad ipsam
Colchida, & auriferi desertam Phasidos oram.

ARGUMENTVM DE
cimiquarti Eidillij.

Argumentū habet Eidyllion hoc, amatorie con-
ditionis, communisq; Cynicæ amoris. Hæc enim
Aeschini uxor, Lyco cuidam magis adhærebat, ne
glecta interea marito. Igre igitur introducitur hic,
amico id Thyonicho cuidam, forte per id tēpus ad
se uenienti, conquerens. Res aut in Sicilia acta.

THEOCRITI AMOR
Cynicæ, uel Thyonichus.

Eidyl. XIII.

Aeschinus & Thyonichus.

AES. **C**Hare uir, et multū dilecte Thyoniche salue.
TH. Tantundem totidemq; tibi precor Aeschi-
na uerbis.

AES. Cur tam serus ades? quæ ténam causa morata es?

TH. Forsan serus eram, sed quæ te cura fatigat?

AES. Non agitur cursu fors nostra Thyoniche recto.

TH. Ergo tuum macies tenuauit pallida corpus,
Atq; hæc barba graui mento tibi multa pepedit,
Neglectiq; breues sordent in fronte capilli.

Talis erat qui nuper in hæc loca Pythagoreus
Venerat